

Szerkesztői kommentár

A Magyar Hospice Alapítványnál az életük vége felé közeledő betegek története alapján, a gyógyításra szakosodott orvosokkal, ápolókkal együttműködve pontosan érzékeljük azt a kapcsolati nehézséget, amellyel a közös munka során mindkét fél küzd. A kommunikációs nehézségek csökkentése érdekében indítottuk el *Orvos–Beteg Kapcsolat* programunkat, s ennek jegyében e tematikus lapszámmal is segíteni kívánjuk az orvosokat.

A szakmai rendezvényeken gyakran elhangzó mondat – „És most, a szakmai előadás után betekintést nyerhetünk egy másik területre, az orvosi kommunikáció világába” – azt sugallja, hogy az orvosi kommunikáció nem szerves része a szakmaiságnak, a gyógyításban betöltött szerepe csekélyebb, mint az egyéb kompetenciáké. Ezekkel és hasonló tévhitekkel, valamint azok bizonyítékokon nyugvó cáfolatával foglalkozik nyitó tanulmányában *Sándor Imola* és *Pilling János*.

Az orvos és beteg között tapasztalható kommunikációs zavart a gyógyítószemélyzet csak úgy tudja oldani a kiegészítés veszélye nélkül, ha megismeri azokat a pszichés jellemzőket, amelyek a befogadó felől gátat szabnak a hatékony kommunikációnak. Ebben nyújtunk segítséget e lapszám második tanulmányával.

Kiemelt jelentősége van a betegellátásban bekövetkező hibák kommunikációjának. A legtöbb orvos a hiba eltitkolására törekszik, ez azonban a beteg állapotának romlásához, az orvos és az intézmény további jogi sebezhetőségéhez vezethet. Ezt elemzi *Pilling János* és *Erdélyi Kamilla* tanulmányában.

Az egészségügyi team szereplői közti kommunikációt, annak jelentőségét tekinti át *Kollár János*.

Az orvos–beteg találkozások közel egynegyede a szer- vi elváltozásokkal megnyugtatóan nem magyarázható testi panaszok, szomatikus tünetek miatt jön létre. Mivel a hazai orvosképzésben a testi panaszok esetleges lelki hátterének értékelése nem kapja meg a megfelelő hangsúlyt, ezek kezelése megterhelő az orvosok számára. *Stauder Adrienne* és *mtsai* tanulmánya ebben nyújt segítséget a praktizáló orvosoknak.

Az életvégi döntéshozatal az intenzív osztályon fekvő betegek többségét érinti, ám meglehetősen összetett procedúra. Ennek az eljárásnak a javítására fogalmaz meg ajánlásokat a döntéshozók felé *Zubek László*.

A szükséges nyilatkozatok, a nem kívánt események közlése, a tájékoztatás felelőssége mind olyan jogi kérdések, amelyek nélkül nemcsak nincs egészségügyi szolgáltatás, de amelyekkel magának az orvosnak is tisztában kell lennie. Az egészségügyi kommunikáció jogi vonatkozásait tekinti át *Mina András* tanulmánya.

Az internet kikerülhetetlen tényezővé vált az egészségügyben és az orvos–beteg kapcsolatban. *Gaal Ilona* tanulmánya azt mutatja meg, hogy nem csupán a szükséges rosszat lehet meglátni benne, hanem hatékony kommunikációs technikákkal az orvos a maga előnyére fordíthatja a betegek internetezési szokásait.

Dr. Muszbek Katalin,
a Magyar Hospice Alapítvány orvos igazgatója,
a lapszám vendégszerkesztője

A tematikus lapszám a Magyar Hospice Alapítvány támogatásával valósult meg.

A Magyar Hospice Alapítvány támogatója a Norvég Civil Támogatási Alap.

